

## Lâu dài tình ái

T&#225;c Gi&#7843;: Thu Thuy

Th&#7913; T&#432;, 11 Th&#225;ng 3 N&#259;m 2009 00:52

---

Duy trỏ về Mẹ với sự quan trọng mà Trinh đã đặt hết hy vọng vào chàng: Thuyết phở, Loan, và chàng bán đi chiếc quán ăn do hai vợ chồng cùng gây dựng lên từ năm năm nay. Cái khó là tiệm này đang đông khách quá, không thể bán nó đi để đầu tư vào hãng nhập chiếc xe hơi cũ không được và chàng tán thán lòng mẹ. Suy tính mãi cũng mệt, Duy đành đợi lúc nào gặp lại Loan rồi tìm cách khuyên nài sau. Bây giờ cứ nghĩ đến khuôn mặt Trinh, người vợ nữ xinh đẹp của vũ trường Sài Gòn, đã vì tình yêu mà bỏ nghề, bỏ nhà sản sóc mình cũng đành làm Duy thấy ấm lòng thôi!

Vừa bước xuống phi trường, Duy đã thấy Loan đứng đợi chàng ngoài. Chàng kinh ngạc há hốc miệng nhìn về... Chị em vợ nhà có sáu tháng mà Loan trông khác hẳn. Mái tóc uốn chibi ngắn gàng, mặt bầu tròn, mũi dọc dừa, ngực căng phồng... trông rất "khó chịu". Trời ơi! Loan đã phí phạm tiền bạc vào những gì? Giỏi phụ nữ sắc đẹp, hèn gì mà mẹ lại nhìn nhận và gửi thêm tiền cho chàng phát triển cơ sở làm ăn, và chàng cứ mặt mũi kêu túng. Duy gật gù gật gù gật gù gật gù gật gù... Loan vui vẻ hỏi chàng:

- Sao, anh thấy em có khác gì không? Anh thì đen đi nhiều u!

Duy thở dài trách:

- Khác chỗ nào không? Em đẹp hơn rồi sao làm gì cho phí tiền. Đáng lẽ em nên hỏi ý kiến anh trước khi mua sắm gì. Bây giờ hôn em, anh có cảm thấy như hôn người lạ.. Khó chịu làm sao đó!

Loan cười dòn:

- Em mà hỏi anh thì còn lâu anh mới chịu. Đây mẹ bà sao rồi rồi, nhìn chung quanh ai cũng xinh đẹp lắm, mình không làm gì cả thì suốt đời chỉ là con mẹ bán quán nhà quê xui xí sao? Thôi về quán ăn cơm, em mua món ăn để anh bớt sự trống rỗng và món của rang muối. Anh ăn thử rồi biết. Em có mua cho anh Huân, anh Đợi đến tiệm để ăn cho vui luôn.

## Lâu đài tình ái

T&#225;c Gi&#7843;: Thu Thuy n

Th&#7913; T&#432;, 11 Th&#225;ng 3 N&#259;m 2009 00:52

---

Duy th dài yên lòng. Chàng chàng mu n g p b n bè lúc này. Chàng chàng mong đ c đ yên cho chàng có thì giờ nghĩ đ n Trinh. " mà không biết gì này nàng đang làm gì nhỉ?!", Duy t h i r i chàng xót xa th m t i nghĩ p cho ng i đàn bà xinh đ p đã quá mê l y vì mình! quán ăn, hai ng i b n c a Duy đang ng i ch chàng, trên bàn còn vài ba chai bia đã c n. Hu n và Đ i vui v đ ng lên kéo chàng ng i xu ng. Loạn tình ý đi ra qu y tính ti n cho m y tên đàn ông đ c th ai mái tâm s v i nhau. Đ i nhìn lên v h ng Loan r i h i Duy:

- Mà y v có b t đ c em nào th m không?

Duy l c đ u:

- B t gì mà b t, lo business m t th t h ng, làm gì có th i giờ đú đ n!

Đ i ranh mãnh v a c i v a k :

- B mà y li t hay sao mà nói nghe th m v y? Năm ngoái tao v Vi t nam ch i g p m y con vũ n đ p nh tiên. Ph i chỉ m y em đ ng m mi ng thì còn đ . M y em nói toàn gi ng ru ng, tao nghe mà c t c h ng! V l i đ ng v i m y em này mình không đ tay n, th nào cũng ti n m t t t mang. Đ a nào cũng ch nh m cái túi ti n c a mình...

Duy khó ch u ng t l i:

- Vũ n thì có năm b y lo i vũ n . Đâu ph i đ a nào cũng yêu ti n đâu? Cho mà y bi t, m y con vũ n không yêu ch m t khi nó đã yêu r i t i nó s n sàng x thân vì mình đó!

Hu n c i hô h :

- Th ng này già r i mà còn ngu! Mà y bi t vũ n mãnh l i th nào không? Đ tao k cho mà y

nghe. Hồi xưa tao ít tiền nên ng lôi đi mua đồ đi mê vũ nữ. Con này khôn t, không thèm hỏi tao vì hy vọng còn có đồ p nh. Nó bảo tao nghe chị nó đồ p tiền thì ng nhà giàu mới lát rồi thì rủ nhau đi ăn cháo cho ấm lòng. Thế là tao bắt chị về mớm mà vẫn mát ruột, còn em vẫn cứ đồ c tiền cứ a thì ng có c a! Bây giờ nghĩ lại tao vẫn còn phẫn em!

Duy đưa mẹ ra, chàng không để ý với hai bên nên không tiền cái gì vì sợ lộ. Trinh nói năng nh nhàng bắt thiếp, rõ ràng là người đàn bà gác gác hàng hoàng chàng may mắn sa c n. Nhưng đồ nh không thể so sánh với người cô vũ nữ chuyên nghiệp khác. Duy ăn uống tr u tr o cho xong rồi lại c lâu ngày không gặp, có nhu u đi u c n nói. Chàng ra r Loan vào phòng trong nói chuyện. Duy phải v t v gì ng nghĩa mẹ hai tiền đồ ng h, Loan mới xiêu lòng và bán ti m. Chàng đưa giấy tờ chàng minh c s làm ăn. Việt nam đang trên đà đi lên, c n vẫn n thì lại m i nhu u, mới khi hằng đã v ng, hai v chàng ch c n nghe mát ăn bát vàng... Loan chốt th c m c t i sao chàng có thể bỏ công vi c làm ăn n nh v y để đi v M. Ai sẽ đồ ng ra đi u hành công vi c cho chàng? Duy đưa ra mẹ t m y giây xong chàng nhanh trí gì i nghĩa cho Loan nghe là hi n gì chàng có mẹ t vài ng i làm vi c có kh năng đang giúp chàng và vẫn đồ giấy tờ s sách. Tuy nhiên hằng rồi c n s có mẹ t c a chàng. Loan l m b m tính:

- Mình mà bắt đầu đăng báo bán ti m thì cũng pha mẹ t t ba đến sáu tháng may ra mới bán xong. Đó là ch k ng i mua đồ ng ý với giá c sang nh ng c a mình ngay l p t c.

Tính toán mẹ t lúc, Loan quay qua hỏi Duy:

- V y anh phải khoan và Việt nam mới đồ c. Thế ng th ng ti m để bán vào mùa Xuân h n mùa Đông anh !

Duy nhói c ruột, chàng không thể để Trinh vồ vớ ch mình quá lâu nh v y. Nh l m! Chốt nghĩ ra đi u gì, chàng bảo:

- Hay là anh làm giấy u quy n, miễn sao em bán ti m đồ c trên 300,000 đô là anh đồ ng ý.

Loan g ng c i:

- Anh gi i th t, th mà em nghĩ không ra. Đ cu i tu n em s liên l c báo v v bán ti m. K cũng h i u ng anh nh , hai v ch ng mình tr ng tay ra s c làm công v t v mãi m i đ c ngày hôm nay.

Duy hôn v :

- Đ ng ti c em , mình ph i bi t b cái nh đ lo cái l n. Đ anh đi ra toà báo cho đăng qu ng cáo bán ti m li n. Tu n t i anh s bay v Vi t nam l i, công vi c b b n quá, không v s m là k t l m, anh ch ng dám tin ai b ng tin chính mình c !

Nói xong, chàng v i v b c ra kh i quán ngay, s Loan đ i ý thì v n ... Đ n t i, v t i nhà thì Duy m t nhòai ng i, chàng v a t Vi t nam v đã ph i làm bao nhiêu là vi c, v a đ n tòa báo đăng bán ti m, chàng l i lên g p Terry Williams, lu t s c a chàng, lo làm gi y y quy n, l i g i đ i n tho i cho Trinh đ báo tin m ng là chàng s p v , r i ra văn phòng du l ch mua vé máy bay v Vi t nam... Tuy m t nh ng Duy th y vui vì đã làm đ c bao nhiêu là vi c quan tr ng trong m t kho ng th i gian quá ng n ng i th này.

T i đ n, Duy ân ái v i Loan h t s c n ng nhi t. Loan ngâ ng t trong c n xúc c m t t cùng. Nàng g c vào lòng ch ng sau tr n mây m a hoan l c, mi ng th th chuy n t ng lai:

- Làm ăn kh m khá xong, anh nh mua m t căn nhà V ũng tàu nhé! Lúc nào em cũng thích g n bi n. Mình bán ti m nh ng ng i mua th nào cũng mu n m n em l i giúp. Đ n lúc anh m r ng chi nhánh, c n em ph thì em s v giúp anh m t tay.

Duy m t m i đáp b a:

- Em mu n sao cũng đ c. Anh ch s em không ch u n i khí h u Sài Gòn, đ c ít ngày l i đòi tr v M l i.

Phi c v a đáp xu ng phi tr ng Tân S n Nh t, Duy phóng v i ra làm th t c gi y t xong đi nh ch y ra bên ngoài ki m Trinh. Chàng th y nàng đ ng ng ngác nhìn quanh ki m chàng... Duy đ n bên nàng, nh c b ng nàng lên, hôn nh m a lên má nàng. Trinh th n thu ng đ y chàng ra, mi ng h i:

- Sao, v anh có nghi gì không?

- Nghi sao đ c. Anh đâu có làm gì b y b đâu mà nghi? Duy v vnh h i.

Trinh c u chàng m t cái đầu đ ng:

- Em h i y làm à nghe! Đàn bà nh y ba cái v ăn v ng c a đàn ông m. Em không tin là v anh không hay gì đâu.

Nghĩ m t lát, nàng h i:

- T i sao v anh đ ng ý cho anh bán ti m l v y? Sao anh không i lo bán cho xong r i hãy đem ti n qua đây? V s m nh bà ta đ i ý thì sao?

Duy c i:

- Em th t đa nghi, qu ng cáo rao bán ti m đã làm r i, anh i bi t hai ba ng i đang mu n mua n a. Có gì đâu mà lo? Em ở đây bu n, anh không n đi lâu Ng c Trinh à!

V đ n nhà, Trinh vào b p pha cà phê cho Duy. Chàng đ ng lóng ngóng phòng ngoài r i cũng b vào b p cùng v i nàng. Duy rón rén b c sau l ng nàng, chàng vu t nh t m l ng m m m i đã làm mê m t bao gã đàn ông đa tình. Ng i Trinh nh nhũn ra đ i bàn tay điều luy n c a Duy. Nàng t t b p quay h n ng i i, h i th đ n đ p...

Một tháng sau, chuông điện thoại reo lên ở hãng của Duy. Luật sư Terry Williams báo cho Duy hay rằng:

- Bà Loan vừa nộp đơn xin ly hôn với ông. Tôi sẽ là luật sư đi kiện cho bà ta.

Trong hồ sơ ly hôn có hình chụp ông với người tình của ông đang mùi mẫn với nhau. Tôi khuyên bà ta không nên đưa hình này vào làm gì nếu ông biết phần lợi thu được với ông. Tôi muốn nói rõ cho ông hay là nếu người chồng ngoan ngoãn, thông minh hơn hẳn, thì ông không thể mất một nhieu quyền lợi được!

Duy điện người bạn gặp bạn hỏi:

- Thế cái tiệm đã bán được chưa?

- Xin lỗi, chuyện đó tôi không biết. Cho tôi hỏi là, ông có đăng ký giấy tờ ly hôn không?

Duy báo luật sư Williams fax cho chàng đơn ly hôn và chàng hỏi lại cho ông ta biết sau. Suốt nửa ngày trời, chàng đóng cửa văn phòng, ngồi nhai đi nhai lại hồ sơ ly hôn... Nếu ký, chàng chắc chắn mất phần tiền nên nghỉ ngơi chung và chắc chắn là Loan sẽ không đòi hỏi gì với cậu. Việt nam. Phần Duy, chàng sẽ chắc chắn hợp tác hóa với Trinh, hẳn nửa, chàng hy vọng bán tiệm xong cũng còn được chia chác chút đỉnh. Nghĩ rồi nghĩ lui, rồi chàng cũng đã rành rành ra đó, nếu Loan làm đơn chàng có thể mất cái nhà. Chàng bèn ký ào ào một hồi rồi fax lại cho luật sư Williams. Lúc người mất mát, Duy gọi điện thoại qua bên Mỹ cho Loan, tính hỏi thăm về việc bán tiệm nhưng không có ai trả lời cậu. Chàng vội gọi cho Đợi, bạn chàng vui vẻ nói: "Tiệm may có chút lợi nhuận rồi. Hôm trước qua nhà mà tao thấy có đăng bán. Tao tưởng vì chúng nó quyết tâm ăn ở Việt nam rồi chứ?".

Duy lại người. Chàng chào bạn rồi thì người ra vì theo cậu. Trinh mới của văn phòng kêu chàng đi ăn trưa. Thấy mặt chàng nặng nề đeo đá, liền hỏi han. Duy kể cho nàng nghe về Loan đòi ly hôn rồi chàng cũng báo cho Trinh biết là tiệm đã bán được cái cửa sổ nhưng Loan không hỏi cho chàng hay. Trinh cau mày hỏi:

- V  anh mu n gi  luôn h t s  ti n b n ti m ch  c n g i n a. Em    b o anh phải    l i lo b n l y,   y quyền v i ch ng   y quyền. H ng này c  tiếng ch  không c  mi ng, l t ra ch  c n c i ph ng r ng tu ch, không b  th m ti n vào th i h t l m  n!

Tr nh v ng v ng quay ra c a r i, ngo i đ u l i, buông m t c u:

- Chi u nay em tr  l i v  tr  ng xin việc l m. T i đ n, nh  b t đ n th i anh đ ng vào. Em không mu n anh ch m m t v i kh ch!

Loan bước vào v n ph ng c a luật s  Terry Williams. V  luật s  tr  c  i vui v :

- C  c n c u r i em   ! Em n i đ ng, m nh đ a h n v  v  t m h nh m  h n t  ng th t, k  h  s  ngay lập t c. Ti n b n ti m em    gi  nh  b ng Swiss ch a? Gh  th t, d n Việt Nam l c n o c ng mua b n to n b ng ti n m t... Th i m nh      n r i v  nh  anh uống rượu m ng em nh !

Loan bước l i g n Terry, r  n người, trao cho ch ng m t n  h n d i, th  ng c ng cho người t nh    v  n ng m  v t v  m y hôm nay. Terry h n tr  l i n ng, ch ng   u n ng l i g n c a, l y ch n    m nh vào chiếc c a g  n ng n . T  s u th ng nay, c n ph ng l m việc của Terry v n l  n i g p g  l y th  c a ch ng v i v  n  th n ch  xinh đẹp. Hôm nay b n h    c bi t   n m ng l n s u khi      a Duy vào tr ng m t cách qu     d ng!